377L0452

15.7.77 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 176/1

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 27 päivänä kesäkuuta 1977,

yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi

(77/452/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49, 57, 66 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen mukaisesti kaikenlainen kansalaisuuteen perustuva syrjintä sijoittautumisen ja palvelujen tarjoamisen yhteydessä on kielletty siirtymäkauden päätyttyä; kyseistä kansalaisuuteen perustuvaa kohtelua koskevaa periaatetta sovelletaan erityisesti annettaessa lupa yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan ammatin harjoittamista sekä ammatillisten järjestöjen tai toimielimien rekisteriin merkittäessä tai niiden jäsenyyden saamisessa,

kuitenkin näyttää aiheelliselta saattaa voimaan tiettyjä säännöksiä, joilla helpotetaan sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien toiminnan osalta,

perustamissopimuksen mukaisesti jäsenvaltiot eivät saa antaa minkäänlaista tukea, joka saattaisi vääristää sijoittautumisen edellytyksiä,

perustamissopimuksen 57 artiklan 1 kohdassa määrätään tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista koskevien direktiivien antamisesta,

vaikuttaisi suotavalta, että yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien koulutusta koskevien vaatimusten yhteensovittamisesta säädettäisiin samanaikaisesti tutkintotodistusten vastavuoroisen tunnustamisen kanssa; tällaisesta yhteensovittamisesta säädetään direktiivissä 77/453/ETY [3],

useiden jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädetään, että yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan ammattiin ryhtymisen ja sen harjoittamisen edellytyksenä on tutkintotodistus sairaanhoidossa; tietyissä toisissa jäsenvaltioissa, joissa tällaista vaatimusta ei ole, oikeudesta käyttää yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan nimikettä säädetään kuitenkin lailla,

koska direktiivi tutkintotodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta ei välttämättä merkitse kyseisten tutkintotodistusten edellyttämän koulutuksen vastaavuutta, tulee näiden tutkintotodistusten käyttö sallia vain sen jäsenvaltion kielellä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee,

helpottaakseen kansallisten viranomaisten toimintaa tämän direktiivin soveltamiseksi, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tämän direktiivin koulutusvaatimukset täyttävän henkilön on muodollisten koulutustodistusten lisäksi esitettävä sen maan toimivaltaisen viranomaisen, josta hän on peräisin tai josta hän tulee, antama todistus siitä, että kyseiset koulutustodistukset ovat sellaisia, joita tässä direktiivissä tarkoitetaan,

kun on kyse hyvän maineen ja nuhteettomuuden vaatimuksista, on erotettava toisistaan vaatimukset, jotka on täytettävä ennen kuin ryhdytään harjoittamaan ammattia ja ne, jotka on täytettävä sitä harjoitettaessa,

palvelujen tarjoamisen yhteydessä vaatimus ammatillisten järjestöjen tai toimielinten rekisteriin merkitsemisestä tai jäsenyydestä, joka liittyy toiminnan kiinteään ja pysyvään harjoittamiseen, muodostaisi epäilemättä, kun toimintaa harjoitetaan väliaikaisesti, esteen henkilölle, joka aikoo tarjota palveluja; kyseinen vaatimus on tästä syystä kumottava; tällaisessa tapauksessa on kuitenkin taattava ammatillinen valvonta, joka on mainittujen ammatillisten järjestöjen tai toimielinten tehtävänä; tästä syystä olisi, jollei perustamissopimuksen 62 artiklasta muuta johdu, säädettävä, että asianomainen voidaan velvoittaa esittämään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle palvelujen tarjoamista koskevat yksityiskohtaiset tiedot, ja

[1] EYVL N:o C 65, 5.6.1970, s. 12
[2] EYVL N:o C 108, 26.8.1970, s. 23
[3] EYVL N:o L 176, 15.7.1977, s. 8

palkatussa työssä toimivien yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien suhteen työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68 (1), ei sisällä erityisiä säännöksiä nuhteettomuudesta tai hyvästä maineesta, ammatillisesta valvonnasta eikä ammattinimikkeiden käytöstä; jäsenvaltiosta riippuen tällaisia säännöksiä sovelletaan tai voidaan soveltaa sekä palkatussa työssä oleviin että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiviin henkilöihin; yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien toiminta kaikissa jäsenvaltioissa edellyttää tutkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa; mainittua toimintaa harjoitetaan sekä palkattuna työntekijänä että itsenäisenä ammatinharjoittajana, tai samat henkilöt voivat uransa aikana harjoittaa ammattiaan molemmilla tavoilla; näiden ammattihenkilöiden vapaan liikkuvuuden mahdollisimman tehokkaaksi edistämiseksi yhteisön alueella näyttää tarpeelliselta ulottaa tämän direktiivin soveltaminen koskemaan palkatussa työssä toimivia yleissairaanhoidosta vastaavia sairaanhoitajia,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien toimintaan.

2. Tässä direktiivissä 'yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan toiminnalla' tarkoitetaan tehtäviä, joita suorittavat henkilöt, joilla on jokin seuraavista ammattinimikkeistä:

Saksan liittotasavallassa:

"Krankenschwester", "Krankenpfleger";

Belgiassa:

"hospitalier(ère)/verpleegeassistent(e)", "infirmier(ère) hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster)";

Tanskassa:

"sygeplejerske";

Ranskassa:

"infirmier(ère)";

Irlannissa:

"Registered General Nurse";

Italiassa:

"infermiere professionale";

Luxemburgissa:

"infirmier";

Alankomaissa:

"verpleegkundige";

Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

Englanti, Wales ja Pohjois-Irlanti:

"State Registered Nurse";

Skotlanti:

"Registered General Nurse".

II LUKU

YLEISSAIRAANHOIDOSTA VASTAAVIEN SAIRAANHOITAJIEN TUTKINTOTODISTUS, TODISTUKSET JA MUUT MUODOLLISTA KELPOISUUTTA OSOITTAVAT ASIAKIRJAT

2 artikla

Jäsenvaltioiden on tunnustettava sellaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa direktiivin 77/453/ETY 1 artiklan mukaisesti ja jotka on mainittu 3 artiklassa, siten, että kyseinen pätevyystodistus antaa jäsenvaltion alueella saman oikeuden yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan toiminnan aloittamiseen ja sen harjoittamiseen itsenäisenä ammatinharjoittajana kuin jäsenvaltion itsensä antamat tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat.

3 artikla

Edellä 2 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat ovat seuraavat:

a) *Saksan liittotasavallassa:*

— "staatliche Prüfung in der Krankenpflege" (valtiollinen sairaanhoitotutkinto) -tutkinnon suorittamisen perusteella toimivaltaisen viranomaisen antamat todistukset,

— Saksan liittotasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamat todistukset siitä, että 8 päivän toukokuuta 1945 jälkeen Saksan demokraattisen tasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamat tutkintotodistukset tunnustetaan vastaaviksi ensimmäisessä luetelmakohdassa mainittujen tutkintotodistusten kanssa;

b) *Belgiassa:*

— "hospitalier(ère)/verpleegeassistent(e)" -todistus, jonka valtio tai valtion perustamat tai hyväksymät koulut antavat,

— "infirmier(ère) hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster)" -todistus, jonka valtio tai valtion perustamat tai hyväksymät koulut antavat,

— "infirmier(ère) gradué(e) hospitalier(ère)/gegradueerd ziekenhuisverpleger (-verpleegster)" -tutkintotodistus, jonka valtio tai valtion perustamat tai hyväksymät korkeammat sairaanhoito-oppilaitokset antavat;

(1) EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 2

c) *Tanskassa:*

— "sygeplejerske"-tutkintotodistus, jonka antavat "Sundhedsstyrelse"in (terveyshallituksen) hyväksymät sairaanhoito-oppilaitokset;

d) *Ranskassa:*

— valtiollinen "infirmier(ère)"-tutkintotodistus, jonka antaa terveysministeriö;

e) *Irlannissa:*

— "Registered General Nurse" -todistus, jonka antaa "An Bord Altranais" (sairaanhoitolautakunta);

f) *Italiassa:*

— "diploma di abilitazione professionale per infermiere professionale", jonka valtion hyväksymät koulut antavat;

g) *Luxemburgissa:*

— valtiollinen "infirmier"-tutkintotodistus ja

— valtiollinen "infirmier hospitalier gradué" -tutkintotodistus,

jotka kansanterveysministeriö antaa tutkintolautakunnan päätöksen perusteella;

h) *Alankomaissa:*

— "verpleger A", "verpleegster A" tai "verpleegkundige A" -tutkintotodistukset,

— "verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige)" (välitutkintoon tähtäävä sairaanhoitajakoulutus) -tutkintotodistus ja

— "verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige)" (korkeampi sairaanhoitajakoulutus) -tutkintotodistus,

jotka jokin julkisen viranomaisen nimittämistä tutkintolautakunnista antaa;

i) *Yhdistyneessä kuningaskunnassa:*

— todistus merkitsemisestä rekisterin yleiseen osaan, jonka Englannissa ja Walesissa antaa "General Nursing Council for England and Wales", Skotlannissa "General Nursing Council for Scotland" ja Pohjois-Irlannissa "Northern Ireland Council for Nurses and Midwives".

III LUKU

SAAVUTETUT OIKEUDET

4 artikla

Jäsenvaltioiden on tunnustettava riittäväksi todisteeksi niiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta, joiden tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat eivät täytä kaikkia direktiivin 77/453/ETY 1 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, sellaiset kyseisissä jäsenvaltioissa ennen direktiivin 77/453/ETY täytäntöönpanoa annetut yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, joiden liitteenä on todistus siitä, että asianomaiset ovat tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittaneet yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan toimintaa ainakin kolme vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

Toiminnan on tullut käsittää täyden vastuun ottamisen potilaan hoidon suunnittelusta, järjestämisestä ja toteuttamisesta.

IV LUKU

TUTKINTONIMIKKEEN KÄYTTÖ

5 artikla

1. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava, että 2 ja 4 artiklan edellytykset täyttävillä jäsenvaltioiden kansalaisilla on oikeus käyttää säädettyä tutkintonimikettä, jos se ei ole sama kuin ammattinimike, tai tarvittaessa sen lyhennettä, joka on käytössä siinä jäsenvaltiossa, josta he ovat peräisin tai josta he tulevat, tämän valtion kielellä, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan soveltamista. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että nimikkeen jäljessä on mainittava sen antaneen laitoksen tai tutkintolautakunnan nimi ja sijaintipaikka.

2. Jos siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, käytetty tutkintonimike saattaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa aiheuttaa sekaannuksen sellaisen nimikkeen kanssa, joka tässä valtiossa edellyttää asianomaiselta lisäkoulutusta, jota kyseinen henkilö ei ole suorittanut, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia häntä käyttämään siinä jäsenvaltiossa, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, hankittua tutkintonimikettä sopivassa vastaanottavan jäsenvaltion määräämässä muodossa.

V LUKU

SÄÄNNÖKSET SIJOITTAUTUMISVAPAUDEN JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUDEN TEHOKKAAN KÄYTTÄMISEN HELPOTTAMISEKSI YLEISSAIRAANHOIDOSTA VASTAAVIEN SAIRAANHOITAJIEN TOIMINNASSA

A. Erityissäännöksiä sijoittautumisoikeudesta

6 artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion, joka vaatii 1 artiklassa tarkoitettuun toimintaan ensi kertaa ryhtyviltä kansalaisiltaan todistusta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, on muiden jäsenvaltioden kansalaisilta hyväksyttävä tästä riittäväksi todisteeksi sellaiset todistukset, jotka osoittavat, että vaatimukset hyvästä maineesta ja nuhteettomuudesta täyttyvät ja jotka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei vaadi tässä tarkoitettua toimintaa ensi kertaa aloittavilta henkilöiltä todistusta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia otteen sen jäsenvaltion rikosrekisteristä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, tai jollei tällaista ole, vastaavan asiakirjan, jonka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

3. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ja joka todennäköisesti vaikuttaisi kyseisen toiminnan aloittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys siinä määrin kuin ne todennäköisesti vaikuttaisivat kyseisen toiminnan aloittamiseen tässä jäsenvaltiossa. Tämän valtion viranomaisten on päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta ja ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne tämän johdosta ryhtyvät antamiensa todistusten tai asiakirjojen suhteen.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että annettuja tietoja käsitellään salassa pidettävinä.

7 artikla

1. Jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa on voimassa lain, asetuksen tai hallinnollisen määräyksen säännöksiä hyvän maineen tai nuhteettomuuden vaatimuksista, mukaan lukien säännökset kurinpitotoimista vakavan ammatillisen väärinkäytöksen tai rikostuomion varalta, jotka liittyvät 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen, sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on toimitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikki tarpeelliset tiedot ammatillisista tai hallinnollisista kurinpitotoimista, joihin asianomaisen suhteen on ryhdytty, tai rangaistuksista, joihin asianomainen on tuomittu ammattiaan harjoittaessaan siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ja joka todennäköisesti vaikuttaisi kyseisen toiminnan harjoittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys siinä määrin kuin ne todennäköisesti vaikuttaisivat kyseisen toiminnan harjoittamiseen tässä jäsenvaltiossa. Tämän valtion viranomaisten on päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta ja ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne tämän johdosta ryhtyvät 1 kohdan mukaisesti annettujen tietojen suhteen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että annettuja tietoja käsitellään salassa pidettävinä.

8 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka ryhtyvät harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa tai harjoittavat sitä, todistusta fyysisestä ja henkisestä terveydestä, tuon valtion on hyväksyttävä siitä riittäväksi todisteeksi sellaisen asiakirjan esittäminen, joka vaaditaan siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei aseta tällaisia vaatimuksia niille, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan tai harjoittaa kyseistä toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion tulee hyväksyä tällaiselta kansalaiselta kyseisen valtion toimivaltaisen viranomaisen antama todistus, joka vastaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettuja todistuksia.

9 artikla

Edellä 6, 7 ja 8 artiklassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kolmea kuukautta vanhempia.

10 artikla

1. Edellä 6, 7 ja 8 artiklan mukainen menettely, jossa käsitellään asianomaisen oikeutta ryhtyä harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, on saatettava päätökseen mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa kaikkien asianomaista koskevien asiakirjojen esittämisestä sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän menettelyn päätyttyä tehdystä muutoksen hausta johtuvien määräaikojen noudattamista.

2. Edellä 6 artiklan 3 kohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyyntö tutkia asia uudelleen keskeyttää 1 kohdassa tarkoitetun määräajan.

Jäsenvaltion, jonka puoleen asiassa käännytään, on annettava vastauksensa kolmen kuukauden kuluessa.

Vastauksen saatuaan tai määräajan päätyttyä vastaanottavan jäsenvaltion on jatkettava 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

B. Erityissäännöksiä palvelujen tarjoamisesta

11 artikla

1. Jos jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka ryhtyvät harjoittamaan tai harjoittavat 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, ammatillisen järjestön tai toimielimen antamaa toimilupaa, jäsenyyttä tai rekisteriin merkitsemistä, kyseisen jäsenvaltion on vapautettava muiden jäsenvaltioiden kansalaiset tästä vaatimuksesta palvelujen tarjoamisen osalta.

Asianomaisen on tarjottava palveluja samoin oikeuksin ja velvollisuuksin kuin vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisten; häneen on erityisesti sovellettava tässä jäsenvaltiossa voimassa olevia ammatillisia tai hallinnollisia menettelytapasääntöjä.

Jos vastaanottava jäsenvaltio toteuttaa toisessa alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet tai saa tietoonsa seikkoja, jotka ovat näiden säännösten vastaisia, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä sille jäsenvaltiolle, johon kyseinen henkilö on asettunut.

2. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia asianomaista antamaan toimivaltaisille viranomaisille ennakolta ilmoituksen palvelujen tarjoamisesta, jos siihen liittyy väliaikainen oleskelu kyseisen valtion alueella.

Kiireellisissä tapauksissa tämä ilmoitus voidaan antaa mahdollisimman pian palvelujen tarjoamisen jälkeen.

3. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia 1 ja 2 kohdan mukaisesti asianomaiselta asiakirjat, jotka sisältävät seuraavat tiedot:

— ilmoituksen, jota tarkoitetaan 2 kohdassa;

— todistuksen siitä, että asianomainen harjoittaa laillisesti tässä tarkoitettua toimintaa siinä jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut;

— todistuksen siitä, että asianomaisella on jokin niistä tutkintotodistuksista, todistuksista tai muista muodollista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista, jotka tarvitaan kyseisten palvelujen tarjoamiseen ja joita tarkoitetaan tässä direktiivissä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kahtatoista kuukautta vanhempia.

5. Jos jäsenvaltio kokonaan tai osittain kieltää väliaikaisesti tai pysyvästi kansalaiseltaan tai toisen jäsenvaltion kansalaiselta, joka on sijoittautunut sen alueelle, 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamisen, sen on tarvittaessa huolehdittava siitä, että 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu todistus peruutetaan väliaikaisesti tai pysyvästi.

12 artikla

Jos vakuutuslaitosten välillä tehtävän sosiaaliturvajärjestelmien perusteella vakuutetuille henkilöille annettuja palveluja koskevan tiliselvityksen vuoksi vastaanottava jäsenvaltio vaatii julkisen sosiaaliturvalaitoksen rekisteriin merkitsemistä, tämän jäsenvaltion tulee vapauttaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet jäsenvaltioiden kansalaiset tästä vaatimuksesta, jos palvelujen tarjoamiseen liittyy kyseisen henkilön matkustamista.

Kyseisen henkilön tulee kuitenkin tehdä tälle laitokselle ilmoitus tarjotuista palveluista etukäteen tai kiireellisissä tapauksissa niiden tarjoamisen jälkeen.

C. Säännökset, jotka koskevat sekä sijoittautumisvapautta että palvelujen tarjoamisen vapautta

13 artikla

Jos 1 artiklassa tarkoitettuun toimintaan liittyvän ammattinimikkeen käyttö on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty, toisten jäsenvaltioiden kansalaisten, jotka täyttävät 2 ja 4 artiklassa säädetyt edellytykset, tulee käyttää vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikettä, joka siinä valtiossa vastaa mainittuja kelpoisuusvaatimuksia, ja sen lyhennettä.

14 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii, että sen omat kansalaiset, jotka ryhtyvät harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa tai harjoittavat sitä, vannovat valan tai antavat juhlallisen vakuutuksen, ja kyseisen valan tai vakuutuksen kaava ei sovellu muiden jäsenvaltioiden kansalaisten käytettäväksi, kyseisen jäsenvaltion on huolehdittava, että asianomaiselle on tarjottavissa sopiva ja vastaava valan tai vakuutuksen kaava.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta asianomaiset voivat saada tietoa vastaanottavan jäsenvaltion terveydenhuoltoa ja sosiaaliturvaa koskevasta lainsäädännöstä ja tarvittaessa siellä noudatettavasta ammattietiikasta.

Tätä varten jäsenvaltiot voivat perustaa tiedotuskeskuksia, joista asianomaiset voivat saada tarvitsemansa tiedot. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kun on kyse sijoittautumisesta, edunsaajat ottavat yhteyttä näihin keskuksiin.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa 1 kohdassa tarkoitettuja keskuksia niiden toimivaltaisten viranomaisten tai toimielimien yhteyteen, jotka ne ovat nimenneet 19 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa huolehdittava, että asianomaiset sekä oman etunsa että potilaittensa edun vuoksi hankkivat tarvittavan kielitaidon ammattinsa harjoittamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

16 artikla

Vastaanottava jäsenvaltio voi, jos siihen on perusteltua aihetta, vaatia toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista todistamaan oikeaksi toisessa jäsenvaltiossa annetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, joita tarkoitetaan II ja III luvussa, sekä vahvistamaan sen, että asianomainen täyttää kaikki direktiivissä 77/453/ETY säädetyt koulutusvaatimukset.

17 artikla

Jäsenvaltioiden on 19 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa nimettävä ne viranomaiset ja toimielimet, jotka ovat toimivaltaisia antamaan ja ottamaan vastaan tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja sekä tässä direktiivissä tarkoitettuja asiakirjoja ja tietoja, sekä ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

18 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan myös niihin jäsenvaltioiden kansalaisiin, jotka asetuksen (ETY) N:o 1612/68 mukaisesti harjoittavat tai aikovat harjoittaa 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa palkattuina työntekijöinä.

19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

20 artikla

Jos jäsenvaltiolla on huomattavia ongelmia tämän direktiivin soveltamisessa tietyillä aloilla, komissio tutkii näitä ongelmia yhdessä kyseisen valtion kanssa ja pyytää asiasta lausunnon terveydenhuollon ylempien viranhaltijoiden komitealta, joka on asetettu päätöksellä 75/365/ETY [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 77/455/ETY [2].

Komissio tekee tarvittaessa neuvostolle asianmukaiset ehdotukset.

21 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 1977.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. SILKIN

---

[1] EYVL N:o L 167, 30.6.1975, s. 19
[2] EYVL N:o L 176, 15.7.1977, s. 13